

עמ"ת 56753/09/14 - מדינת ישראל נגד ו ע

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 56753-09-14 מדינת ישראל נ' ע(עציר)

בפני	כב' השופט כמאל סעב
העוררת	מדינת ישראל
נגד	
המשיב	ו ע

בשם העוררת עו"ד אתי קרייף.

בשם המשיב עו"ד ו. עראף - סנגוריה ציבורית.

החלטה

הערר:

לפניי ערר על החלטת בית משפט השלום בקריות אשר ניתנה על ידי כב' השופטת פנינה לוקיץ' ביום 23/9/14 בתיק מ"ת 60496-07-14.

בית משפט השלום הנכבד דחה את בקשת העוררת להאריך את מעצרו של המשיב עד תום ההליכים, והורה על שחרור המשיב בתנאים של מעצר בית מלא בבית אמו בכפר ע ובפיקוח אחיו מ ע - [(בטעות נרשם בעמ' 5 שו' 4 בהחלטת בית משפט השלום (וזאת תחת פיקוח אמו ואחיו ו) כאשר צריך להיות (אחיו מ)].

כן הוצמד למשיב אזוק אלקטרוני, תוך שבית המשפט מעמיד את המשיב בפיקוח של שירות המבחן למשך 6 חודשים ומורה לו לחתום על התחייבות עצמית בסך של 3,000 ₪, הן על ידי המשיב, והן על ידי המפקחים.

מכאן הערר שבפניי.

נגד המשיב הוגש כתב אישום בתיק פלילי 60457-07-14 (להלן: **התיק העיקרי**), ובו ייחסה לו העוררת את העבירות הבאות:

פציעה כשהעבריין מזויין - עבירה לפי סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**), יחד עם סעיף 334 לחוק העונשין, תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו לפי סעיף 273 לחוק העונשין, תקיפה סתם, עבירה לפי סעיף 379 לחוק העונשין, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו - לפי סעיף 275 לחוק העונשין והחזקת אגרופן או סכין למטרה לא כשירה - עבירה לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין.

בעובדות כתב האישום נטען כי ביום 25.7.14 (להלן: **יום האירוע**) בצומת קרית אתא בסמוך למרכולית אילונה (להלן: **המקום**), שהה איאד קדח (להלן: **המתלונן**), ברכב כשהוא יושב במושב הנהג ודלת הרכב פתוחה.

המשיב הגיע ביום האירוע למקום ופנה אל המתלונן ושאל אותו לגבי פלוני - אדם אחר המתגורר במקום. המתלונן ענה למשיב באומרו כי אותו פלוני מוכר לו, אך אין לו קשר אליו ובתגובה לכך תקף המשיב את המתלונן שלא כדין וללא הסכמתו באופן שתפס אותו בצווארון חולצתו, משך אותו לכיוונו תוך שהוא נותן לו מכות אגרופ בכתף ובוטט ברכב.

בהמשך, נטל המשיב בקבוק וודקה מזכוכית, נפצו על גג הרכב ובחלק שנותר בידו (שבר הבקבוק - נשק קר) - התכוון לדקור את המתלונן בגופו, בחזהו משמאל, אולם המתלונן הרים את רגלו השמאלית כדי להגן על גופו וכתוצאה מכך פצע המשיב את המתלונן באמצעות שבר הזכוכית בירך שמאל.

עוד נטען בכתב האישום כי המשיב החזיק בסכין (שבר הזכוכית) מחוץ לתחום ביתו או חפציו מבלי שהוכיח כי ההחזקה הייתה למטרה כשירה.

המתלונן סבל מחתך רוחבי של 4 ס"מ באזור הירך הפרוקסימלית אספקט פנימי המדובר בחתך חודר את תת העור.

בשלב זה הגיעו השוטרים וביקשו לעצור את המשיב ובמהלך ניסיונם לעצור אותו תקף המשיב את השוטרים בכך שדחף בחוזקה בידיו את השוטר וכתוצאה מהדחיפות נפלה לשוטר הכיפה, מכשיר הטלפון הנייד ומכשיר הקשר שהחזיק בידו.

המשיב המשיך ותקף את השוטר בכך שהיכה בו באמצעות מרפקו בכתף ימין. השוטר נהדף הצידה ואז המשיב החל בבריחה מהמקום ובדרך זו הכשיל את השוטרים במילוי תפקידם.

בסופו של יום המשיב נעצר, במהלך הכנסתו לניידת החל להשתולל ניסה לצאת מתוכה, ותוך כדי נסיעת הניידת, הטיח

המשיב את ראשו בחלונות הניידת המסורגים וקרע חולצתו.

בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

בית משפט השלום הפנה את המשיב לשירות המבחן לשם קבלת תסקיר מעצר ולאחר הגשת התסקיר, השלימו הצדדים את טיעוניהם בפני בית משפט השלום שהורה על שחרור המשיב לחלופת מעצר.

טענות הצדדים:

העוררת טוענת כי, בית משפט השלום הנכבד טעה משהורה על שחרורו של המשיב. המדובר בעבירות אלימות כלפי המתלונן - דקירתו תוך שימוש בשבר זכוכית, תקיפת שוטר והפרעה לו במילוי תפקידו.

לדעת העוררת, התנהלות המשיב מעידה על רמת מסוכנות גבוהה שאין בחלופה שנקבעה כדי לצמצמה ובוודאי לא לאיינה.

המשיב לא היסס לפגוע במתלונן, באמצעות שבר בקבוק על רקע ויכוח סתמי וכשהוא מצוי תחת השפעת אלכוהול, למרות שהמתלונן הודיע למשיב כי אין לו קשר עם אותו פלוני עליו שאל קודם לכן, כפי שהדברים עולים מעובדות כתב האישום.

מכאן, ברי כי מדובר במי שיוצר מסוכנות גבוהה שמצדיקה מעצרו עד תום ההליכים, לדעת העוררת.

המשיב יליד 1994, הגם שהוא צעיר, הרי שהספיק לבצע עבירות אלימות קודמות וצבר שתי הרשעות: האחת, כלפי שוטרים, והשנייה, עבירה של פציעה כשהעבריין מזויין.

נגד המשיב תלויים ועומדים מאסרים מותנים, חרף זאת הוא לא נרתע מלבצע את העבירה נשוא כתב האישום.

התנהלות זו של המשיב באה ומאששת את מסוכנותו, הן לציבור, בכלל, והן למתלונן, בפרט.

עוד טענה העוררת, כי בית משפט השלום טעה משהתבסס על תסקיר שירות המבחן שהטיל ספק ביכולתה של המפקחת - האם לקיים את חובתה, ועל כן ברי כי אין ביכולת המפקחים שהוצעו למלא את תפקידם ולפקח על המשיב באופן אפקטיבי.

עוד הפנתה באת כוח העוררת לעובדה כי המשיב צורך אלכוהול, נתון שיש בו כדי להשליך על יכולתו של המשיב לקבל את מרות המפקחים ולקיים את תנאי השחרור.

גם שירות המבחן הדגיש את הנטייה של המשיב להגיב באימפולסיביות במקרים מורכבים, ולכן קיים סיכון ממשי להישנות העבירות, דבר שמצביע על כך שהחלופה שהוצעה הינה חלופה רופפת.

מכל האמור לעיל, ביקשה העוררת לקבל את הערר, לבטל את החלטת בית משפט השלום ולהורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

ב"כ המשיב ביקש לדחות את הערר ולהשאיר את החלטת בית משפט השלום הנכבד על כנה.

המשיב לא חלק על כך שקיימות ראיות לכאורה ועילת מעצר.

לדעת ב"כ המשיב, החלטת בימ"ש השלום מנומקת וניתנה לאחר שבחן את כל הנסיבות, הן עברו של המשיב, הן נסיבות האירוע, הן חלופת המעצר ותנאיה, תוך שהוא מסתייע בשירות המבחן שהגיש תסקיר מעצר.

בית המשפט השלום החליט לאמץ את ההמלצה של שירות המבחן ולשחרר את המשיב בתנאים מגבילים מאוד שיש בהם כדי להבטיח את ביטחונו של הציבור ושלמות גופו של המתלונן.

הסנגור טען עוד, כי ככל הנראה יתנהל ההליך, הואיל והמשיב כופר בעובדות כתב האישום, ובהתחשב במספר העדים שיעידו בתיק זה, הדיון לא יסתיים תוך תקופה קצרה ויארך להערכתו, מעל לשנה.

דיון והכרעה בערר:

לאחר שעיינתי בהחלטת בית משפט השלום, בחומר החקירה, בהרשעותיו הקודמות של המשיב, בתסקיר שירות המבחן ושמעתי את טענות הצדדים, אני מחליט לקבל את הערר ולהורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו בתיק העיקרי.

שירות המבחן ציין בתסקירו כי בגיל ההתבגרות של המשיב התעוררו קשיים רבים לנוכח נטייתו לאי עמידה בכללים וחציית גבולות.

הגם שבשנתיים האחרונות חל שינוי ורגיעה במערכת היחסים שבין האם המפקחת לבין המשיב, עדיין הטיל ספק שירות המבחן ביכולתה של האם - המפקחת לדווח לגורמי אכיפת החוק, וכי אחיו - המפקח השני, **"יתקשה לשמש דמות**

למרות האמור לעיל, בא שירות המבחן בהמלצה לשחרר את המשיב לחלופת המעצר, המלצה שנתקבלה על דעת בית משפט השלום, ועל פיה הורה על שחרורו בתנאים שפורטו לעיל.

נגד המשיב תלויים ועומדים מאסרים מותנים, האחד הוטל עליו ביום 27.5.14 בבית משפט השלום בעכו בת"פ 35087-09-13 - מאסר בן ארבעה חודשים בגין עבירות כלפי שוטרים והשני מאסר מותנה בן שישה חודשים שהוטל עליו ביום 6.3.13 בבית משפט השלום לנוער בחיפה בת"פ 40898-01-11 בגין עבירות אלימות מסוג פשע. אנו למדים מהתנהלות המשיב שהוא לא היסס להיות מעורב באירוע פלילי המייחס לו עבירות אלימות ברף העליון של החומרה, הגם שהוא הוזהר על ידי שני בתי משפט עת הטיל עליו כל אחד מהם, לפני מספר חודשים, מאסר מותנה.

כאמור, מתיק החקירה עולה כי קיימות ראיות לכאורה שעליהן ניתן לומר גם שהן טובות, ראיות שיש בהן כדי לבסס את הנטען בכתב האישום, וכי קיימת גם כן עילת מעצר, ומכאן החובה של בית המשפט לבחון אם יש בחלופת המעצר שהוצעה כדי לצמצם או להפחית את מסוכנותו של המשיב?

לטעמי, התשובה לכך בנסיבות העניין, שלילית.

המשיב הובא לדין בחודש מרץ 2013 בבית משפט לנוער בגין עבירת אלימות והוטל עליו עונש מאסר מותנה, בחלוף פרק זמן לא ארוך שוב הובא לדין בחודש מאי 2014 בגין עבירות כלפי שוטרים וכעת מובא לדין בגין עבירות אלימות חמורות, תוך שימוש בנשק קר ופגיעה ממשית במתלונן ללא כל עילה או סיבה ואף הקורבן אינו מכיר את המשיב. כל חטאו של הקורבן שהוא הכיר את פלוני עליו שאל המשיב.

כל אלה מצביעים על רמת מסוכנות גבוהה ועל העדר ריסון ושליטה עצמית של המשיב בהתנהלותו. יש בנסיבות אלו כדי להעדיף את השיקולים שבאינטרס הציבורי על פני השיקולים האישיים שכוללים בחובם את השיקולים להעדפת חלופת מעצר על פני המעצר עצמו.

לא נעלמה מעיניי ההלכה הקובעת כי יש להעדיף את השחרור על פני חלופת המעצר. השחרור הוא הכלל, והמעצר, שהוא החריג לכלל.

לא ניתן לשלול שבנסיבות דומות לאלו שבפני וכחלק חשוב מהאינטרס הציבורי, יתן בית המשפט את הבכורה לשמירה על הציבור בכלל ועל הקורבן בפרט, ממסוכנות המשיב על פני חלופה בעייתית ובלתי הולמת ובדרך זו יבין כל דאלים גבר, שבלכתו בדרך האלימות והפגיעה באחרים - סופו לשהות מאחורי סורג ובריח גם במהלך שמיעת הראיות וניהול ההליך בעניינו.

בעבירות אלימות, תופעה שקנתה לה שורשים בקרבנו, נוהג בית המשפט להרחיק את הנאשם מהחברה כדי לשמור על ביטחון הציבור ושלמות גופו של הקורבן. במקרה שלפנינו, גישה זו ישימה לטעמי, כך שלא היה מקום להורות על שחרור המשיב לחלופה שהוצעה בשל היותה בלתי הולמת.

מהתסקיר מעלה שירות המבחן ספיקות ביחס ליכולת האם - המפקחת, לקיים את חובתה. ספק אם המשיב יקיים את דבריה, ספק אם היא יכולה להיות סמכותית כלפיו ואף ספק אם יש ביכולתה לדווח לרשויות האכיפה, היה והמשיב יפר את תנאי השחרור. הוא הדין ביחס למפקח השני - האח מג'די.

בנסיבות אלו לא ניתן לומר כי הונחה בפני בימ"ש השלום הנכבד חלופה טובה ולכן בהיעדר חלופה שכזו, דינו של המשיב להישאר במעצר עד תום ההליכים.

אשר על כן, אני מחליט לקבל את הערר ולהורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

ניתנה היום, ד' תשרי תשע"ה, (28 ספטמבר 2014), במעמד ב"כ העוררת עו"ד אליהו יטח, המשיב באמצעות יחידת הליווי ובא כוחו עו"ד אמג'ד שופאני ממושרד עו"ד עראף.

תיק החקירה הוחזר לבא כוח העוררת.